

„RUSSKAJA VOLJAN” JÄLKIÄ SEURATEN

„Russkaja Voljan” menetelmät, lehden, jolle kadetitkin kääntävät halveksuvasti selkensä, saavat yhä enemmän jäljittelijöitä. Katsokaa hra Plehanovin „Jedinstvoa”. „Paljastaakseen” „Pravdan” hra Plehanov ottaa Leninin ensimmäisen teesin, siteeraa sanat, että Venäjän taholta sota pysyy imperialistisena ryöstösotana, ja kysyy voitonvarmana:

„Entä miten on asianlaita Saksan osalta? Siitä ei Lenin ole maininnut sanaakaan”.

Niin, kirjaimellisesti niin. Luet etkä ole uskoa silmiäsi. Onkohan hra Plehanov todellakin jo laskeutunut aivan „Novoje Vremjan” ja „Russkaja Voljan” tasolle? Uskomatonta, mutta kuitenkin totta.

Hra Plehanovin hävyttömyys ylittää kaikki puitteet. Hän tuntee mainlosti rajan takana julkaistun bolshevikkien kirjallisuuden. Hän tietää erittäin hyvin, että poikkeuksetta kaikki bolshevikit ovat puheissaan, kirjoituksissaan sekä päätöslauselmissaan lukemattomia kertoja todenneet: sota Saksan taholta on *yhtä* imperialistista ryöstösotaa kuin kaikkien muidenkin sotivien „suur”-valtojen taholta. Saksan kapitalistit ja heidän kruunattu rosvonsa, päämies Vilhelm, ovat samanlaisia imperialistisia petoja kuin muidenkin maiden kapitalistit.

Toistamme: yksikään valistunut, edes jonkin verran bolshevikkeja tunteva ihminen ei voi olla tietämättä, että sellainen on mielipiteemme. Myös hra Plehanov tietää sen mainiosti. Hän tietää, että rajan takana ilmestynyt

Zinovjevin ja Leninin kirjanen „Sosialismi ja sota” * julkaistiin Sveitsissä myös saksan kielellä ja kuljetettiin salaa Saksaan. Saksasta tuossa kirjasessa puhutaan selvääkin selvemmin, että Saksa käy ryöstösotaa „kilpailevien maiden rosvoamiseksi”, että Saksa on „nuori ja voimakas rosvo”, että „Saksan imperialistit loukkasivat julkeasti Belgian puolueettomuutta, kuten ovat aina ja kaikkialla tehneet sotivat valtiot, jotka tarpeen tullen ovat polkeneet maahan kaikki sopimukset ja sitoumukset”; — että „Kautsky sovittelee aatteettomasti keskenään sosialishovinismin perusajatusta — isänmaan puolustuksen tunnustamista nykyisessä sodassa ja vasemmistolaisille tehtyä näennäistä myönnytystä”; — että „shovinistiopportunistit eivät ole missään vajonneet niin syvälle rappioon ja luopuruuteen kuin Saksassa”.

Hra Plehanov tietää sen mainiosti ja kuitenkin menee niin pitkälle, että käyttää „Novoje Vremjan” ja „Russkaja Voljan” menetelmiä, pyrkii kuvaamaan pravdalaiset saksalaisystäviksi.

Pilkaten marxilaisuutta hra Plehanov takertuu edelleen siihen, kuka kenelle *julisti* sodan.

Hra Plehanov on unohtanut, että marxilaisille sota on tiettyjä luokkia edustavien tiettyjen hallitusten harjoittaman *politiikan jatkamista*.

Että Nikolai II ja Vilhem II edustavat kumpikin maitensa taantumuksellisia ja kapitalistisia luokkia, että kumpikin on viimeksi kuluneina vuosikymmeninä harjoittanut vieraiden maiden ryöstämistä, Kiinan ryöstämistä, Persian kuristamista, Turkin silpomista ja jakamista, — se on tosiasiassa. Jos hra Plehanov olisi kosketellut — vaikkapa vain kosketellut — diplomatian ja ulkopolitiikan historiaa viimeisten vuosikymmenien ajalta, hän ei olisi voinut olla huomaamatta sitä, hän ei uskaltaisi kiistää sitä.

Ja nimenomaan tätä imperialistista ryöstöpolitiikkaa, joka on kiinteästi sidottu molempien maiden pankkipääomaan, Nikolai II ja Vilhelm II *ovat jatkaneet* käymällä tätä sotaa.

Ja kun sotaa käydään kahden saalistaja- ja riistjäryhmän välillä rosvoosaaliin jakamisesta, siitä, *kuka saa enemmän* kuristaa kansoja, *kuka saa enemmän* ryöstää, niin *täl-*

* Ks. Teokset, 21. osa, ss. 289—333. Toim.

laisen sodan suhteen ei ole mitään, ei taloudellista eikä poliittistakaan merkitystä kysymyksellä, kuka ensimmäisenä aloitti, kuka julisti sodan j.n.e.

Hra Plehanov on laskeutunut — aivan samoin kuin saksalaiset Plehanovit, Scheidemannit ja kumpp. — mitä vulgäärimman, mitä tavallisimman porvarillisen shovinistin tasolle, shovinistin, joka ei halua tietää (tai joka ei ole milloinkaan tietänyt) sitä, että sota on politiikan jatkamista, että sota ja politiikka ovat sidottuja tiettyjen luokkien etuihin, että on otettava selvää, mitkä luokat ja mistä käyvät sota.

Ennenkuulumaton, häikäilemätön valehtelu, Nikolai II ryöstöpolitiikan verhoaminen, politiikan, jolle Lvov ja kumpp. ovat jääneet uskollisiksi (he ovat hyväksyneet jopa tsaarin sopimuksetkin!) — siinä onkin hra Plehanovin koko viisaus.

Tietoiset työläiset ja tietoiset sotilaat eivät usko tätä valhetta.

„Pravda" № 31,
huhtikuun 13 p:nä 1917

Julkaistaan „Pravda" lehdessä
tekstin mukaan